

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 76Ek/198/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121216038
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Petra Benková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6121216038.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávnenej 1.: mal. A. B., nar. XX.XX.XXXX trvale bytom C. XX/X, XXX XX D., oprávneneho 2.: mal. E. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX/X, XXX XX D., zast. zákonným zástupcom: B. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX/X, XXX XX D., práv. zast.: Mgr. Martin Hurtiš, IČO 48 485 357, Matice Slovenskej 17, 971 01 Prievidza, proti povinnému: E. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX D., o vymoženie zameškaného výživného vo výške 780 EUR, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Eva Šteinerová, so sídlom exekútorského úradu Lipová 7, 915 01 Nové Mesto n/Váhom, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie v celom rozsahu z a m i e t a.
- II. Súd žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania v spojení s návrhom povinného na zastavenie exekúcie n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

- Oprávnení sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 20.01.2021 domáhali od povinného vymoženiu zameškaného a bežného výživného na základe exekučného titulu - rozsudok Okresného súdu Prievidza, spis. zn. 9P/36/2019 zo dňa 19.02.2020. Predmetné rozhodnutie nadobudlo vykonateľnosť dňa 01.03.2020, čo do bežného výživného.
- Na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súd dňa 29.01.2021 poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Eva Šteinerová, so sídlom exekútorského úradu Lipová 7, 915 01 Nové Mesto n/Váhom, ktorý ju vedie pod spis. zn.: 171 EX 46/21.
- Povinný podal dňa 10.08.2023 u súdneho exekútora v zákonnej lehote návrh na zastavenie exekúcie, v ktorom uviedol, že exekútor od neho vymáha nezaplatené výživné za obdobie od 01.02.2021 do 17.02.2021 a od 18.02.2021 do 31.07.2023. Avšak toto výživné bolo v plnej výške uhradené na účet matky detí – C. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Ďalej uviedol, že na základe rozhodnutia súdu sp. 4P/24/22 – 241, súd zveril maloletého syna E. B. ml. do osobnej starostlivosti otca s účinnosťou od 02.06.2022. Vzhľadom na uvedené povinný žiada exekúciu zastaviť. (príloha: výpis z účtu – obdobie od 15.6.2020 do 18.1.2021)
- K uvedenému podaniu sa vyjadril aj právny zástupca oprávnených dňa 28.11.2023, ktorý uviedol, že zotrvávajú na svojich vyjadreniach a ďalej konštatujú, že nedošlo k žiadnej podstatnej zmene a preto nerozumejú, prečo povinný žiada o zastavenie exekúcie, napriek tomu, že exekúciu riadne nezaplátil. Následne poukazujú na skutočnosť, že rozsudok sp. zn.: 4P/24/22 – 241 nie je právoplatný, z dôvodu, že oprávnená proti nemu podala odvolanie.
- Súdny exekútor sa k návrhu na zastavenie exekúcie dňa 04.12.2023 vyjadril, že: „povinný k návrhu na zastavenie exekúcie predložil výpis z účtu za obdobie od 15.06.2020 do 18.01.2021, t.j. za obdobie pred začatím exekúcie, ktoré nemožno do exekúcie zahrnúť. Pokiaľ ide o rozsudok OS Prievidza sp.zn.

4P/24/2022-241 zo dňa 04.05.2023, ešte t.č. nenadobudol právoplatnosť podľa oznámenia OS Prievidza zo dňa 27.11.2023.“

6. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak:

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu,
- e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

7. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

8. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

9. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhne zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

10. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

11. Súd dňa 15.02.2024 a opätovne dňa 05.03.2024 žiadal Krajský súd Žilina o zaslanie informácie v súvislosti s rozhodnutím - spis. zn.: 4P/24/2022-241 zo dňa 04.05.2023, či odvolací súd k dnešnému dňu rozhodol o podanom odvolaní. Krajský súd Žilina zaslal dňa 06.03.2024 odpoveď v ktorej uviedol, že o podanom odvolaní nebolo zatiaľ rozhodnuté.

12. Súd po preskúmaní veci konštatuje nasledovné. Prvým výrokom rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 19.02.2020 bola maloletá oprávnená 1. a maloletý oprávnený 2. zverení do starostlivosti matky. Z uvedeného dôvodu bolo následne výrokom II. uložená povinnosť otcovi maloletých detí prispievať na ich výživu sumou 250 EUR mesačne (mal. Adela 100 EUR a mal. Libor 150 EUR). Následne dňa 04.05.2023 Okresný súd Prievidza zmenil rozsudok Okresného súdu Prievidza č.k. 9P/36/2019-80 zo dňa 19.02.2020 vo výroku I., ktorým bola schválená rodičovská dohoda o zverení maloletého E. do osobnej starostlivosti matky tak, že maloletého E. zveruje do osobnej starostlivosti otca, a to s účinnosťou od 02.06.2022. Súd zaviazal matku prispievať na výživu maloletého Libora výživným vo výške 180 EUR, počnúc dňom 02.06.2022. Voči uvedenému rozsudku matka maloletých podala odvolanie na Krajský súd v Žiline. Na základe predloženého oznámenia nebolo do dnešného dňa v odvolacom konaní rozhodnuté a rozsudok č.k. 4P/24/2022-241 nie je právoplatný.

13. Na predložený mimoriadny výpis z účtu, ktorým povinný preukazuje uhrádzanie výživného, súd uvádza, že ide o platby od 15.06.2020 do 26.08.2021. Obdobie od 15.6.2020 do 18.1.2021, t.j. za

obdobie pred začatím exekúcie nemožno do exekúcie zahrnúť. Po preskúmaní spisového materiálu (výpis z účtu) a návrhu povinného na zastavenie exekúcie má exekučný súd za preukázané, že povinný po začatí exekučného konania (dňa 20.01.2021, t. j. deň doručenia návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie súdu) uhradil vymáhaný nárok v exekučnom konaní vo výške 7800,23 EUR (6 samostatných platieb, po 1400 + 250+ 130+130+310+8590,23 EUR). Ku skutočnosti, že povinný uhradil vymáhaný nárok len z časti súd konštatuje, že uhradenie istiny zo strany povinného vo výške 7800,23 EUR nespôsobilo zánik celého vymáhaného nároku, len jeho časti. Z vyjadrení súdneho exekútora však vyplýva, že povinný uhradil priamo oprávnenej 2.140 EUR a na exekútorský úrad 11.083,60 EUR. Zostáva mu uhradiť 864,58 EUR. Predmetom exekúcie sú aj trovy exekúcie, ktoré povinný neuhradil. K zastaveniu exekúcie z dôvodu úhrady pohľadávky, resp. jej časti až po začatí exekučného konania, tak ako v prejednávanej veci, nemôže dôjsť. V prvom rade je nutné poznamenať, že zaplatenie dlhu povinného by mohlo viesť k ukončeniu konania len v prípade úhrady uplatnenej sumy vrátane trov exekúcie, pričom formálno-právne by súd nevydával uznesenie o zastavení exekúcie.

14. Súd navyše uvádza, že ak bežné výživné povinný (prostredníctvom exekútora) splní riadne a včas počas troch po sebe nasledujúcich mesiacoch, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie. Povinný tak kvalifikovaným spôsobom a svojim správaním musí preukázať, že je tu predpoklad, že bude výživné oprávneným plniť riadne a včas aj naďalej. Pokiaľ teda chcel povinný zabrániť navyšovaniu trov exekúcie, nestačilo (bežné) výživné oprávneným uhrádzať riadne a včas, ale mal využiť postup podľa § 61h ods. 1 písm. e/ Exekučného poriadku (požiadat' o odklad exekúcie), čím by odklad exekúcie za splnenia tam uvedených podmienok (a uplynutí 3 mesiacov), viedol k zastaveniu exekúcie podľa § 61n ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku.

15. Na základe všetkých takto zistených skutočností súd prijal záver, že návrh na zastavenie exekúcie nie je podaný dôvodne a naďalej existuje právoplatné a vykonateľné rozhodnutie o uložení vyživovacej povinnosti. Rozsudok Okresného súdu Prievidza, ktorým bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti otca nenadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť a o podanom odvolaní do dnešného dňa nebolo rozhodnuté.

16. Exekučný súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku.

17. Záverom súd dáva do pozornosti tú skutočnosť, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument uvedený v návrhu na zastavenie exekúcie, a preto sa nezaoberal všetkými tvrdeniami povinného, nakoľko súd tieto nepovažoval za rozhodné pre posudzovanie jeho návrhu na zastavenie exekúcie. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, preto postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka konania na spravodlivé súdne konanie (m. m. IV. ÚS 112/05, I. ÚS 117/05).

18. Pri rozhodovaní súd vychádzal z dokumentov, ktoré sú uvedené v tomto odôvodnení, a dospel k právnomu názoru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie na základe vyššie uvedených dôvodov nie je dôvodný. Súd nemal zo strany povinného za preukázané, že bola naplnená podmienka na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku a preto návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol (I. výroková veta rozhodnutia).

19. Podľa § 195 Exekučného poriadku, trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov exekučného konania a trovy štátu.

20. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

21. Podľa § 255 ods.1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

22. Podľa § 256 ods. 2 CSP, ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

23. Podľa § 199a Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky za zaplatený súdny poplatok s hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

24. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

25. V zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku sa ako kritérium priznania náhrady trov exekučného konania premieta zásada úspechu vo veci, teda zásada zodpovednosti za výsledok sporu, a to tak, že neúspešný účastník je povinný nahradiť úspešnému účastníkovi preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené trovy, ktoré úspešný účastník vynaložil v súvislosti s uplatnením alebo bránením svojho práva. Nakoľko oprávnený bol v tomto konaní úspešný, pretože súd návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol, voči povinnej mu tak vznikol nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré mu vznikli v súvislosti s konaním o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie (v zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku), avšak v danom konaní si oprávnení nárok na náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie voči povinnému neuplatnili, preto súd rozhodol tak, že oprávnenému voči povinnému nárok na náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie nepriznal (II. výroková veta rozhodnutia).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.